

A sok mosoly között egy sikoly

Báli interjú az Ördöggel

A II. Zirci Farsangoló Bál alakjai közül mikrofonvégre kaptunk egyet. Alanyunk – amikor éppen nem mesélt – sátáni kacajjal emlékezett vissza egy szombat éjszaka történéseire...

– *Csodálom, hogy nem változott pokollá a Reguly Antal Szakképző Iskola tornacsarnoka az ön megjelenésével. Milyen volt a hangulat?*

– Fergeteges, pörgős. Rengeteg mulató ember, akik hátrahagyták a hétköznapi gondjait. A Fúzió és a Rulett együttes ezúttal is hozta a formáját és remek hangulatot teremtettek. Nagyon profik.

– *A második farsangoló bál is összefogással valósult meg. A városi és a Zirci Német Nemzetiségi Önkormányzat, a Békefi Antal Városi Könyvtár, Művelődési Ház és Tourinform Zirc, valamint a Zirci Országzászló Alapítvány közös szervezésében. A hastáncos produkciójáról már hallottam. Önt, mint váratlan vendéget, milyen műsorral fogadták?*

– Annyira nem voltam váratlan vendég, hiszen a szervezőkkel együtt díszítettük fel a báli termet.

– *Szépen vagyunk, mondhatom! A szervezők az ördöggel cimborálnak...*

– Igen, de kérdésére visszatérve: polgármester úr és a német nemzetiségi önkormányzat elnöke köszöntötte a vendégeket, de már ezt megelőzően elfoglaltuk a táncparkettet, aminek – egyesek szerint – én voltam az ördöge. A hajnalig tartó zenei mulatságot tíz órakor szakította meg Módri Györgyi, a Petőfi Színház művésze és a konferansziéként is közreműködő Csizmadia Gézána az operett-előadása.

– *Ön tavaly is megjelent a bálban, de akkor embernek álcázta magát. Össze tudná kicsit hasonlítani a tavalyi és az idei mulatságot?*

– Többen voltak tavaly, de a hangulaton ez nem változtatott. Idén viszont többen bújtak jelmezbe, amit a szervezők díjaztak is. Attól, hogy beöltöztem, sokkal felszabadultabb voltam, mint az első bálon.

– *Hogy készült a ruhája?*

– Úgy örököltém meg a lányomtól, a „kisördögtől”. Elhatározta, hogy az iskolai farsangon ördög lesz, s adva volt számomra a lecke egy ördögruha elkészítésére. A varrás közepette gondoltam egyet, hogy idén én is hódolok a farsangnak, bepótolva egyben tavalyi mulasztásomat. A ruha mérete szerencsére megfelelt nekem is. Hadd tegyem hozzá, hogy kicsit a lelkemhez is közel áll ez a jelmez. A szolid énem mellett ugyanis van egy akaratos, nagyhangú, bárkivel szembeszálló énem is.

– *Ez jól jön ahhoz a munkához, amit végez? Tudniillik a polgármesteri hivatal adócsoportjánál dolgozik. Erre akár mondhatná is valaki, hogy be sem kellett volna öltöznie...*

– Nem mindig jön jól. Az ügyfelekkel viszont soha nem volt konfliktusom a hangulatváltozásom ellenére. Legalábbis én így érzem.

– *Akkor ezek szerint nem mondták önre: „maga egy ördög!”.*

– Az ügyfelek nem. A bálban pedig pozitív visszajelzéseket kaptam.

– *A farkincáján felfedeztek egy kis szívecskét. Ennek van valamiféle szimbolikus jelentése?*

– Talán az ördögi éneket kompenzálta kicsit. A leánykám ötlete volt, amit én is jól ki tudtam használni. A romantikus daloknál boldogan lóbáltam a farkamat.

– Remélem, ennek tiszteletére a zenekarok elhúzták önnek a Piramis együttes *A szerelem ördöge* című nótáját. Báli ruháját viszont nem teljesen vetkezte le, hiszen hétfőn piros-feketében jelent meg a hivatalban, nyakában egy ékszerrel.

Ezt viseli az ördög...

– A nyaklánc szintén házi készítésű, a hétköznapiakban is szívesen hordom. A szabadidőmben igyekszem kreatív elfoglaltságot találni. Szeretek a bőrrel dolgozni, ez a nyaklánc is abból készült.

– Voltak „pártfogói” és „ellenségei” a bálban?

– Pártfogóim közé azokat sorolom, akiknek tetszett a jelmezük. Kettőt emelnék ki: egy néger házaspárt hippinek öltözve és egy kalózpárt, akik valószínűleg a Karib-tengerről érkeztek.

– Látom, elfogult kicsit, hiszen anyakönyvvezetői hivatása is van. Ellenségek?

– A vámpírok! Volt belőlük kettő is.

– A vámpír miért nem tetszik az ördögnek?

– Vetélytárs.

– Azt hittem azért, mert irigy, hogy a vámpírral előbb készítették interjút, mint önnel. A főnyeremény, egy kapálógép a pokol helyett társasházba került, s a jelmezversenyen sem ért el helyezést. A tombolahúzásnál nem volt szerencséje, de szerencse, hogy nem állt bosszút. Bár – a filmvilágból idézve – a bosszúálláshoz angyallá kellett volna változnia. Félre téve a tréfát: ki nyerte a maskaraversenyt?

– Egy tengerészcsapat.

– Az ön szemével ők – visszatérve a mozivászatra – gondolom a Hét tenger ördögei voltak.

– Így van. A győzelmüket valószínűleg annak köszönhatték, hogy csapatban indultak. Ez véleményem szerint is pozitívum volt.

– Mit csinált az ördög éjfélkor?

– Talán éppen az italát fogyasztotta.

– Az isteneké az ambrózia, az ördögé?

– Mulatság idején a házi pálinka és az ásványvíz.

– Ha előbbihez kísérőnek egy világos-habos ital is társul, akkor biztos vagyok benne, hogy megkapja a „sördög” becenevet. Milyen jelenet maradt meg a bálból?

– Csak az a forgatag, ami tavaly is. Hogy mindenki jól érzi magát és táncol körülöttem. Mindenkire mosolyogsz és visszamosolyognak rád.

– Apropos, ki volt a bálban az ördög jobb és bal keze?

– A jobb a települések polgármesterei, akik barátoknak voltak beöltözve. A bal a sikoly maszkos. Egyrészt nem derült ki számomra, hogy kicsoda ő, másrészt félelmetes hangot adott ki!

– Azt mondják, hogy az ördög nem alszik. Meddig tartott az ön számára, illetve egyébként a mulatság?

– Majdnem végig kitarítottam, négy órakor távoztam. Akkor még voltak emberek...

Ketten az Ördög „pártfogói” közül. Csizmadia Géza átadja nekik az elismerést

(FOTÓ: BÉKEFI ANTAL VÁROSI KÖNYVTÁR, MŰVELŐDÉSI HÁZ ÉS TOURINFORM ZIRC)

Kelemen Gábor